

Sygn. akt III CNP 13/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa L. B.
przeciwko Z. B.
o rozwód,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 sierpnia 2015 r.,
na skutek skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt XI C 3894/11,

**odrzuca skargę i przyznaje adw. M. Z. (Kancelaria Adwokacka
w K.) od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę
180 zł (sto osiemdziesiąt zł) z należnym podatkiem od towarów i
usług tytułem pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu
przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie orzekł rozwód bez orzekania o winie i uregulował sposób korzystania ze wspólnego mieszkania stron. Od tego wyroku strony nie wniosły apelacji, w związku z czym uprawomocnił się.

Powódka wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem tego wyroku, wskazując, że jest on niezgodny z art. 57 § 1 k.r.o., gdyż nie wskazuje, który z małżonków ponosi winę za rozkład pożycia, oraz z art. 60 § 2 k.r.o., gdyż nie zasądza alimentów na rzecz skarżącej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaniechanie złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji i niewniesienie apelacji nie stanowi „wyjątkowego wypadku”, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., zwłaszcza że było zawinione, o czym świadczą orzeczenia o odmowie przywrócenia terminu (k. 85 i k. 109).

Skarżąca nie uprawdopodobniła także szkody w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c., czyli rzeczywistej straty (uszczerbku majątkowego), która wystąpiła na skutek wydania zaskarżonego wyroku.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 2 k.p.c.).